

Sygn. akt IC 448/18

Dnia 21 września 2018 r.

POSTANOWIENIE

Sąd Rejonowy w Gdyni Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Sławomir Splitt

Protokolant: Jolanta Migot

po rozpoznaniu w dniu 21 września 2018 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej (...)ul. (...) w G.

przeciwko D. T.

o zapłatę

postanawia:

1. Umorzyć postępowanie;
2. Zasądzić od pozwanej D. T. na rzecz powódki Wspólnoty Mieszkaniowej (...) ul. (...) w G. kwotę 3.259,00 złotych (trzy tysiące dwieście pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt: I C 448/18

UZASADNIENIE

Powódka Wspólnota Mieszkaniowa (...) ul. (...) w G. dnia 20 lutego 2018 roku (vide: koperta k. 28) wniosła pozew przeciwko D. T., domagając się zapłaty kwoty 15.092,86 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu podała, że kwota dochodzona pozwem stanowi zaległość pozwanej z tytułu ponoszenia wydatków związanych z utrzymaniem jej lokalu, a także uczestniczenia w kosztach zarządu utrzymania nieruchomości wspólnej za okres od grudnia 2016 roku do lutego 2018 roku (vide: pozew k. 1-3)

Powódka załączyła do pozwu m.in. kartotekę finansową za okres od 01 stycznia 2017 roku do 31 marca 2018 roku, z której wynika kwota zaległości pozwanej dochodzona pozwem (vide: k. 4).

Nakazem zapłaty z dnia 27 marca 2018 roku Referendarz sądowy uwzględnił żądanie pozwu w całości (vide: k. 29)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wskazała, że w nakazie zapłaty ujęto nienależne kwoty, w tym koszty napraw instalacji elektrycznej. Pozwana podniosła, że w rozliczeniu nie ujęto wszystkich dokonanych wpłat przez pozwaną oraz ujęto należności przyszłe za miesiąc kolejny, tj. marzec, a wydruk sporządzono dnia 15 lutego 2018 roku (vide: sprzeciw k. 32-33v.).

Pismem z dnia 27 lipca 2018 roku powódka zmieniła okres żądania, obejmując nimi miesiące od października 2016 roku do lutego 2018 roku, wskazując, że trzy wpłaty pozwanej z 28 lipca 2017 roku na kwotę 610 zł, 30 sierpnia 2017

roku na kwotę 610 zł oraz 27 września 2017 roku posiadały w swym opisie tytuł i powódka nie mogła ich zaliczyć na łączną spłatę salda zadłużenia pozwanej, tylko na określone w tytule miesiące. Natomiast wpłaty bez tytułu były zaliczane na najstarsze zaległości w opłatach, które dnia 06 czerwca 2017 roku zostały łącznie utrwalone w Ugodzie (vide: pismo powódki z dnia 27.07.2018r. k. 44-45v.)

Na rozprawie dnia 21 września 2018 roku powódka oświadczyła, że powódka w toku procesu zapłaciła powódce dochodzona przez nią wierzytelność główną i cofnęła pozew. W związku z powyższym powódka wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, mając na uwadze, że spłata nastąpiła w toku procesu. Powódka oświadczyła, że potwierdza fakt dokonania przez pozwaną wpłat za okres od lutego 2018 roku do lipca 2018 roku, natomiast nie potwierdza dokonanej wpłaty z maja 2017 roku w kwocie 667,26 zł z uwagi na zmianę rachunku rozliczeniowego. Powódka potwierdziła ponadto dokonanie przez pozwaną wpłaty we wrześniu 2018 roku na kwotę 5.260 zł. (vide: protokół rozprawy z dnia 21.09.2018r. k. 67-69, płyta CD k. 71)

Wobec tego pozwana wniosła o oddalenie powództwa, a nadto dodała, że nie posiadała wiedzy o zmianie rachunku rozliczeniowego powódki. (vide: protokół rozprawy z dnia 21.09.2018r. k. 67-69, płyta CD k. 71)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

Sąd zważył, iż w niniejszej sprawie powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia, a zatem zgoda pozwanej nie była potrzebna. Nadto, oceniając czynność procesową wnioskodawcy w myśl przepisu art. 203 § 4 k.p.c. sąd nie dopatrywał się okoliczności wskazujących na to, aby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzała do obejścia prawa.

W tym stanie sprawy, uznając cofnięcie pozwu za dopuszczalne i prawnie skuteczne w świetle art. 203 § 1 i § 4 k.p.c. na mocy art. 355 § 1 k.p.c. należało orzec jak w punkcie pierwszym sentencji postanowienia.

Rozstrzygając o kosztach procesu Sąd wziął pod uwagę, że pozwana przegrała proces w zakresie kwoty 3.842,80 zł, albowiem jak wynika z potwierdzeń wpłat przedłożonych przez pozwaną, przed wytoczeniem powództwa zaspokoiliła ona powódkę w łącznej kwocie 2.667,26 zł, zaś w pozostałym zakresie już po wytoczeniu powództwa (vide: potwierdzenia wpłat k. 56-60).

Skoro pozwana dokonała zapłaty dochodzonej należności w trakcie trwającego procesu (czego konsekwencją było cofnięcie przez powódkę pozwu co do dochodzonej należności), jest traktowana jako przegrująca spór w części, w której zapłata dokonała się po wytoczeniu powództwa, a konsekwencją tego jest obciążenie jej kosztami procesu.

Odnosnie wpłaty na kwotę 667,26 zł Sąd uznał, że pozwana nie posiadała wiedzy o zmianie rachunku rozliczeniowego pozwanej i tego, że dokonuje wpłaty na rachunek poprzedniego administratora powodowej wspólnoty. Zdaniem Sądu obowiązkiem powódki było zawiadomienie pozwanej o zmianie rachunku rozliczeniowego, na który winna ona dokonywać wpłat. Ponadto Sąd uznał, że skoro powódka domagała się zapłaty przez pozwaną należności do lutego 2018 roku, to Sąd będąc związany zakresem żądania, analizując kartotekę finansową, zawartą na k. 4 akt sprawy, doszedł do przekonania, że naliczenie należności do lutego 2018 roku wynosiło 13.917,32 zł – nie zaś 15.092,86 zł, tj. mniej o kwotę 1.175,54 zł opłat za marzec 2018 roku. Z powyższego wynika więc, że powódka przegrała proces w zakresie kwoty 11.250,06 zł. W doktrynie i judykaturze utrwalony jest pogląd, że spełnienie świadczenia w toku procesu zasadniczo traktowane jest jako przegrana (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2003r., I ACz 6/03, OSA 2003r., z.9, poz. 40). W zakresie kwoty 11.250,06 zł pozwana dała powódce powód do wytoczenia powództwa i z tej przyczyny pozwana zobowiązana jest do zwrotu powódce kosztów procesu w tymże zakresie. Kwota 11.250,06 zł stanowi 74,5 % pierwotnego żądania.

Wobec powyższego o kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie drugim postanowienia na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 ze zm.). Powódka wygrała proces w 74,5%, pozwana – w 25,5 %. Koszty poniesione przez powódkę to opłata sądowa od pozwu 755 zł, opłata za czynności profesjonalnego pełnomocnika w stawce minimalnej 3.600 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł. Wynik sumy tych kosztów w proporcji do stosunku, w jakim wygrał powódka to kwota 3.259 zł. Pozwana zobowiązana jest zatem do pokrycia kosztów zastępstwa w zakresie, w jakim przegrała proces, a więc w zakresie, w jakim dała powódce powód do wytoczenia powództwa.